

شناخت دین ۲۲

فراهم کردن نیرو:

خداوند در آیه ۸ میفرماید:

اعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْجَيْلِ، تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ
تَا كَمَا كُنْتُمْ يَتَوَكَّلُونَ عَلَيْهِمْ يُرِيدُونَ بِكُلِّ جَيْبٍ فِرَاقًا لِيَسْخَبُوا لَكَ اللَّهُ ذُخْرًا مِمَّا رَزَقَهُمْ

این دستور صحیح خداوند است و مسلمان واقعی کسی است که تسلیم تمام تئوریک و نظری ضداوند است چون همان واقعی میدانند تئوریکای خداوند منفع نیست چون خداوند در
تخصیص حکم خود شباه نمیکند. چون خود خداوند جهان و انسان و قوانین جهان و غیر این را در جهان وجود آن گذاشته، لذا احکام و نظری او از روی علم و اطلاع کامل

بیشتر در شباهتی در آن نیست. البته نباید فراموش کرد که این دستور را در واقع غیر منصرف صادر شده و وقتی بوده که دولت شهر مدینه ساخته شده بود. لذا هر وقت مسلمان چنان

قدرتی پیدا کرد نباید چنین تئوری را اجرا کند. امروزه مسلمان باید مردم را با صلح و بصیرت و با بهترین روش به راه خداوند دعوت کنند. همانطور که آیه ۱۲۵ بقره و آیه ۱۰

یوسف میفرماید: چون آیه ۲۱ احزاب میفرماید: لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُمُودٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. و برای کسی

از شما که امید به الله و روز آخرت دارد و زیاد خدا را ذکر میکند در مبارزات رسول الله شمرش نیکوئی وجود دارد. اگر آیات قبل در بعد آن نگاه کنیم متوجه میشویم که این

شمرش نیکو در مبارزات غیر منصرف است نه در طرز پوشش و خوراک او. می بینیم که خداوند در آیه ۱۰ و ۱۱ آورده است که قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ... لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ... (البقره)

ای کافران. دین شما برای شماست و دین من برای من. لذا مسلمان واقعی که با قرآن آشناست میدانند هر زمانی متناسب با زمان و مکان خود کار کند. امروزه

مسلمانان با هجوم مخالفینی که از حقیقت دین اسلام چیزی نمیدانند و میروستند لذا باید دین واقعی خود را خوب شناسند تا بتوانند آن را بر مردم معرفی کنند و برای اینکار باید قرآن

خود را به زبانی که میفهمند بخوانند تا ارزش واقعی دین خود را بشناسند و بفهمند که دین برای سخن گفتن دنیایی پاک آمده و بدانند دنیای سرگشته امروز از روی چنین دنیایی رادارند.

نهیج البلاغه:

علی علیه السلام در خطبه ۱۱ نهیج البلاغه میفرماید:

تَعْلَمُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ أَحْسَنُ الْحَدِيثِ، وَتَعْلَمُوا دِينَهُ فَإِنَّهُ رَسِيعُ الْعُلُوبِ، وَاسْتَغْفِرُوا لِمَنْ رَزَقَهُ اللَّهُ مِنْهُ فَإِنَّهُ تَتَغَابَرُ الصُّدُورُ

قرآن را یاد بگیرید چون بهترین سخن است و در آن بیندیشید چون قرآن بارهاست و از ذرات آن سخنانی که هیچ کس نمیفهمد است.

شیخه واقعی دستور امام خود را بکار می بندد هر سرب و تئور خداوند که میفرماید تا قرآن را تا سر من القرآن (تا آنجا که بقیه امید قرآن بخوانند) میفرماید: اَللَّا تَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ؟

حدیث:

علی علیه السلام در حدیث ۳ صفة العلماء جبار اول اصول کافی میفرماید:

الْأَخْبِرُكُمْ بِالْفَقِيهِ حَقَّ الْفَقِيهِ؟ مَنْ لَمْ يَقْطَعْ النَّاسَ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ، وَلَمْ يُؤْتِهِمْ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، وَلَمْ يَرْحَسْ لَهُمْ فِي مَعَاصِي اللَّهِ،
وَلَمْ يُتْرِكِ الْقُرْآنَ رُغْبَةً عَنْهُ إِلَىٰ غَيْرِهِ

الَّا الْخَيْرُ فِي عِلْمٍ لَيْسَ فِيهِ تَقْوَمُ، الْإِخْبِرُ فِي قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ لَيْسَ فِيهَا تَدْبِيرٌ، الْإِخْبِرُ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ لَيْسَ فِيهَا تَقَرُّرٌ

آیا منحوا هدیه فقیه دینی را بشما معرفی کنیم. فقیه دینی کسی است که مردم را از رحمت خدا بایستد و از عذاب خدا را باین سازد و اجازه نماند به مردم ندهد.

و قرآن را بخاطر عبادت به هیچ چیز ترک نکند.

بدانید علمی که فهم نباشد چیزی نیست، بدانید در خواندنی که تدبیر نباشد چیزی نیست، بدانید در عبادتی که در آن تفکر نباشد چیزی نیست.

این نظر علی علیه السلام امام اول شیعیان واقعی است حاله در اطراف خود چند نفر شیعه واقعی می بینید؟ آیا بنام شیعه مردم میگویند یا خواندن این کلماته به حال شما امر زیاد میشود

آیا این اجازه گناه نیست؟ آیا میگویند اگر مصیبت امام حسین علیه السلام گریه کنی آتش جهنم بر تو حرام میشود؟ آیا مردم را بخواندن و معصیان و عمل کردن به دستورهای قرآن تشویق

میکند؟ آیا همه چیز بخواندن قرآن؟ در اطراف این خود چند نفر سراغ دارید که بدانند در قرآن چه حرفهائی هست و چه حرفهائی نیست.

انجیل: باب ۱۵ انجیل متی میفرماید:

آنگاه کاتبان دزلیسان اورشلیم (در دوشه از یهودیان) نزد عیسی آمده گفتند: * چون است که ت گردان نواز تقدیرت بخ نجا در میکنند؟ زیرا هر گاه نان بخورند دست خود را نمی شویند*

او در جواب این را گفت: شما چه با تقدیر خویش از حکم خدا آگاه می کنید؟ زیرا خدا حکم داده است که مادر دیر خود را احترام دار (۲۰:۱۲ خود ج) دهر که پدر یا مادر را دشنام دهد البته

هلاک گردد (۲۱:۱۸ تثنیه) * لیکن شما میگویند بر که پدر یا مادر خود را گوید: آنچه از من به تو توقع رسد به ای است * دیر یا مادر خود را بعد از آن احترام نمی نماید پس با تقدیر خود

حکم خدا را باطل کرده اید * ای ریاضکاران ارضاء در باره شما نیکو نبوت نموده که گفت * این قوم بزبان های خود بمن آفریب میگویند و با لهبهای خود مرا تمجید میکنند لیکن دشمنان از من

در دست * پس عبارت مرا بحث میکنند زیرا که احکام مردم را بمنزله خرافات قدیم میدهند * ... (عیسی گفت) هر نهالی که پدر آسانی من نکاشته باشد کشته شود. (۱۰)